

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **K. A.**
st. příslušnost Gruzie
bytem Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 5, 735 61 Havířov-Dolní
Suchá

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 8. 1. 2019 č.j. OAM-204/ZA-ZA11-ZA20-2018, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 8. 1. 2019, č.j. OAM-204/ZA-ZA11-ZA20-2018 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci a) podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 326/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že důvodem žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je následování svého manžela, který má zdravotní problémy. Dle žalovaného tento důvod nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezení v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 13, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobkyni neuděluje.
2. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýká porušení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů v jeho ustanovení k § 3 a § 2 odst. 4. Zároveň žalovanému vytýkala i porušení ust. § 14 zákona o azylu, neboť splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Žalobkyně odkázala na skutečnost, že důvodem její žádosti o mezinárodní ochranu jsou velké zdravotní problémy jejího manžela, kterého doprovází. Žalovaný navíc v žádné fázi řízení nepřihlédl k její zranitelnosti jakožto k osobě ve vysokém stupni těhotenství. Se zřetelem k vážnému zdravotnímu stavu manžela a k problémům, kterým bude nucena čelit v Gruzii, má žalobkyně za to, že její případ je hodný zvláštního zřetele a splňuje tak podmínky pro udělení humanitárního azylu.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2019 č.j. OAM-204/ZA-ZA11-ZA20-2018 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož č. j. a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. s. ř. s.).
6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného v daném případě má krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o mezinárodní ochranu dne 7. 3. 2019. Téhož dne žalobkyně poskytla údaje k této žádosti a jako jediný důvod uvedla, že následuje manžela. Dne 7. 3. byl také s ní proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně opakovala, že důvodem jejího odjezdu z vlasti je zdravotní stav jejího manžela, který trpí cirhózou, hepatitidou, má vodu v břiše a špatné ledviny. V Gruzii jej léčilo pouze dialýzou a v roce 2004 podstoupil transplantaci ledvin. Poté ledviny do roku 2017 fungovaly v pořádku, avšak v březnu 2017 byl hospitalizován, jelikož léky, které užíval, mu způsobily problémy s játry. Žalobkyně dále uvedla, že ona sama žádné potíže v Gruzii neměla a že jediným důvodem její žádosti o mezinárodní ochranu je následování manžela. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že žalobkyně v rámci seznámení se s podklady pro rozhodnutí uvedla, že se do Gruzie nemohou vrátit kvůli zdravotnímu stavu manžela. Sdělila, že v Gruzii nemohla otěhotnět, ale gynekolog v ČR ji předepsal vitamíny a hned otěhotněla. Podle žalobkyně je zdravotní

péče v ČR lepší než v Gruzii a dodala, že i politická stabilita je nyní v Gruzii horší. Ve správním spise jsou také založeny zprávy o zemi původu žalobkyně, a to:

- informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, ze dne 3. 3. 2018 o bezpečnosti a politické situaci v Gruzii,
- informace MZV ČR č.j. 10307/2016-LPTP ze dne 3. 3. 2016, týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí,
- informace MZV ČR č.j. 122554/2017-LPTP ze dne 2. 1. 2018 rovněž o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do Gruzie a o návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí.

9. Podle ust. § 12 zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o mezinárodní ochraně zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

10. Podle ust. § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.

11. Základní a v podstatě jedinou žalobní námitkou žalobkyně bylo neudělení azylu z humanitárních důvodů podle ust. § 14 zákona o azylu. Z tohoto ustanovení vyplývá, že humanitární azyl lze udělit toliko v případech hodných zvláštního zřetele, pakliže nebude v řízení zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12 zákona o azylu. Na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žadatel subjektivní právo a je věcí uvážení správního orgánu rozhodujícího o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soudu proto nenáleží přezkoumávat výsledek úvahy správního orgánu, ale pouze to, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl při dodržení práv na spravedlivý proces a zda jeho rozhodnutí nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem. Důvody pro udělení humanitárního azylu jsou důvody výjimečnými a jde o takové situace, ve kterých by neudělení azylu bylo nehumánní. Může tedy jít o důvody ekonomické, sociální, osobní či zdravotní. Takový důvod v průběhu správního řízení u žalobkyně samotné zjištěn nebyl, neboť žalobkyně sama uvedla, že její zdravotní stav je dobrý a jediným důvodem proč opustila zemi původu je to, že následuje nemocného manžela. Sociální, osobní a ekonomické poměry žalobkyně, tak jak v průběhu správního řízení vyšly najevo, rozhodně nebyly důvodem pro to, aby se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval otázkou zranitelnosti žalobkyně ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu s ohledem na její těhotenství. Navíc podle sdělení žalovaného obsaženého v jeho vyjádření k podané žalobě žalobkyně dne 8. 2. 2019 porodila v ČR dceru B. L., ohledně které je samostatně vedeno správní řízení ve věci udělení mezinárodní ochrany. Pokud jde o zdravotní stav jejího manžela, ten byl zkoumán a posouzen v rámci správního řízení vedeného u žalovaného pod č. j. OAM-205/ZA-ZA11-ZA20-2018, které bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 8. 1. 2019 neudělením mezinárodní

ochrany. K podané žalobě tohoto žalobce Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 5. 2019 č. j. 61Az 6/2019-29 tuto žalobu jako nedůvodnou zamítl, stejně jako žalovaný nese krajský soud zdravotní stav manžela žalobkyně nijak zlehčovat, nicméně dospěl ke shodnému závěru, že tento zdravotní stav nezakládá důvod pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, včetně humanitárního azylu. V podrobnostech odkazuje krajský soud na svůj shora uvedený rozsudek.

12. Jako nedůvodnou považuje krajský soud i žalobní námitku spočívající v údajném porušení § 3 správního řádu s tím, že žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Naopak dle názoru krajského soudu si žalovaný opatřil dostatek informací poskytnutím údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a zejména pohovorem s žalobkyní zaměřeným na důvody této žádosti a stejně tak si opatřil základní informace o zemi původu žalobkyně.
13. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
14. Žádnému z účastníků nepřiznal soud náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 28. května 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce